

Naše cerkve morajo biti lepe. Lep mora biti predvsem oltar. Sveče na njem so važen element lepote. Vernike vzgajajmo k sodelovanju; k temu spada tudi to, da potek bogoslužnih opravil tudi gledajo. To je danes posebej velikega pomena, ko so tudi verniki navajeni, da skoro vse doživljajo z očmi: hodijo v kino, gledajo televizijo in berejo ilustrirane tednike in barvne mesečnike. Lepe sveče na oltarju so potemtakem važen del liturgične vzgoje vernikov.

BOGORODICE DJEVICE PREČISTI ZARUČNIK

(Sv. Pijo X)

Očekivanje Ekumenskoga koncila

U središtu i na odličnom mjestu ovih briga (opće katoličke Crkve) stoji bez sumnje ekumenski Vatikanski koncil, koji već očekuju srca svih onih koji vjeruju u Isusa Otkupitelja, pa pripadali oni katoličkoj Crkvi, našoj Majci, ili nekima od raznih vjeroispovijesti, koje su od nje odijeljene, ali ipak sa strane mnogih željne povratka k jedinstvu i miru, prema nauku i molitvi Isusa Krista nebeskom Ocu. Sasvim je naravno, da sve ovo pozivanje na glas Papâ posljednjega stoljeća ide samo za tim, da potakne na sudjelovanje katoličkog svijeta k dobrom uspjehu one velike želje za redom, duhovnim napretkom i mirom, što i jest svrha svakog Ekumenskoga koncila.

Koncil u službi svih duša

Sve je veliko i dostojno isticanja u Crkvi, kakvu ju je Krist ustanovio. Kod održavanja Koncila sastaju se uz Oca najodličniji ljudi crkvenog svijeta, bogati uzvišenim darovima teološke i pravne znanosti, obdareni spretnošću organiziranja, dubokog apostolskog duha. Ovo je koncil: Papa na čelu, oko njega i s njime Kardinale, Biskupi svakog obreda i sa svih strana, doktori i učitelji, veoma uvaženi u raznim granama i njihovim strukama.

Ali Koncil je određen za sav kršćanski narod koji je uza nj povezan po onom savršenijem optoku milosti kršćanske životnosti, koja će učiniti lakšim i bržim stjecanje pravih dragocjenih dobara sadašnjeg života i sigurnijim postignuće bogatstva budućega vijeka.

Svi su dakle povezani uz Koncil, crkvojnaci i svjetovnjaci, veliki i maleni, sa svih strana svijeta, svakog staleža, svakog naroda, svake boje. Pa ako je ijedan od nebeskih zaštitnika kao pozvan da nam ozgor isprosi u pripremi Koncila i u njegovu razvoju,

onu virtus divina (božansku snagu) po kojoj se čini da je on određen kao znak — međaš novog razdoblja u povijesti suvremene Crkve onda se taj zadatak ni jednome između Nebesnika ne može bolje povjeriti negoli s. Josipu, uzvišenom poglavaru nazaretske Obitelji, i zaštitniku svete Crkve.

Ponovno slušajući odjek glasova Papa cvoga posljednjeg stoljeća naše povijesti, kako smo doživjeli, još nas diraju u srce one karakteristične riječi Pija XI., pa i zbog onoga nejkova primišljenja i staložena načina izražavanja. One dolaze do našega uha upravo iz jednoga govor, što ga je izrekao 19. ožujka 1928, kad nije znao, nije mogao s čašću da ne spomene svetog Josipa, kojega je on rado pozdravljao kao »sv. Josipa dragog i blagoslovljenog«.

»Privlačljivo je, rekao je tada, izbliza opažati i gotovo vidjeti kako sjaju jedan uz drugi dva veličanstvena lika koja idu zajedno u početku Crkve: prije svega onaj sv. Ivana Krstitelja, koji dolazi iz pustinje... Zatim vrlo snažni lik Petra, koji sluša od Božanskog Učitelja one veličanstvene riječi: »Hajdete i propovijedajte svemu svijetu...«

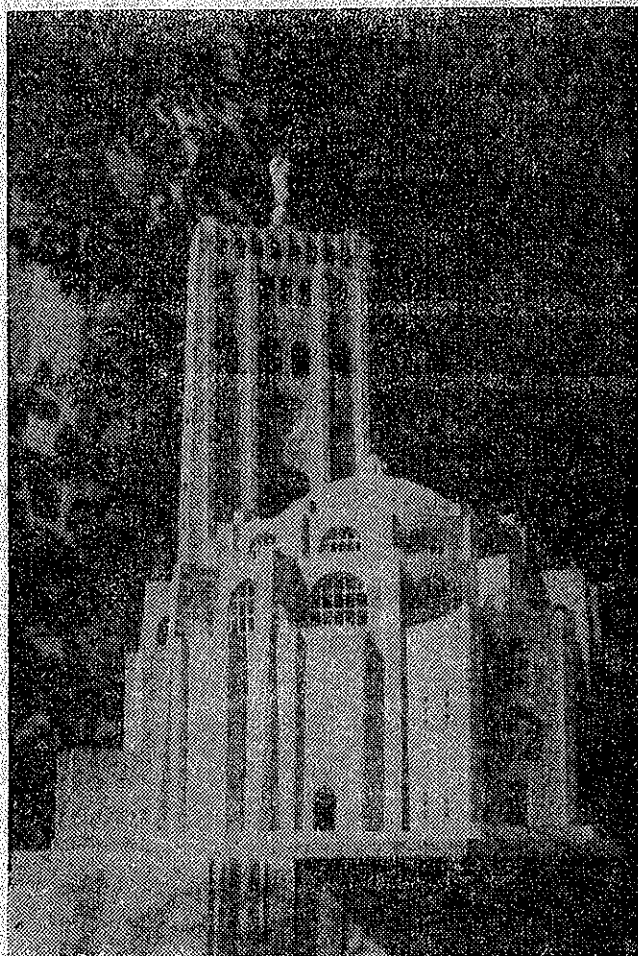
Tako je govorio Pijo XI. A onda je nastavio, oh, kako sretno: »Između ova dva velika čovjeka, između njihove dvije misije, evo se pojavljuje osoba i misija sv. Josipa, koja, naprotiv, prolazi sabrana, šutljiva, gotovo neopažena i nepoznata u svojoj poniznosti, u šutnji, koja je imala sinuti istom kasnije, šutnji, za kojom je imao doći, i zaista visok, klik, glas, slava u vijekove.«

Oh! zazivanje, oh! štovanje sv. Josipa u zaštitu Ekumenskoga koncila, Drugoga vatikanskoga.

Časna Braćo i sinovi Rima, Braćo i dragi sinovi svega svijeta: evo, ovamo smo vas htjeli dovesti, upravljajući vam ovo Apostolsko pismo upravo na dan 19. ožujka, kad je štovanje sv. Josipa, Zaštitnika svopće Crkve, moglo vašim dušama doći kao poticaj na izvanrednu obnovu žara da se sa svojom molitvom, življom, gorljivijom i ustrajnijom pridružite brizi svete Crkve učiteljice i majke, kao one koja će naučavati i upravljati ovim izvanrednim događajem XXI Ekumenskoga sabora, i Vatikanskoga drugoga...

Dobro Vam je poznato, da je prvi period organizacije ovoga Koncila u mirnu, marljivu i utješnu radu. Na stotine prelata i veoma odličnih crkovernjaka, dolazeći sa svih strana svijeta izmjenjuju se u ovom Gradu, razdijeljeni u različne i dobro uređene sekcije. Svaka je od njih zauzeta svojim plemenitim radom na podlozi dragocjenih podataka skupljenih u nizu silnih svezaka koji sadrže misao, iskustva, poticaje što ih skupiše um, mudrost, živi apostolski žar onoga, što sačinjava pravo bogatstvo katoličke Crkve u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

Ekumenski koncil, za svoje održanje i za svoj uspjeh, traži samo svijetlo istine i milosti, stega proučavanja i šutnje, vedra mira i pameti i srđaca. To s naše ljudske strane. A s visine je nebeska pomoć, koju kršćanski narod mora zazivati živom suradnjom molitve, nastojanjem oko uzorna života, što će već unaprijed biti i kao dokaz i primjer onoga odlučnog stava svakog vjernika, da zatim stavi u djelo one pouke i one naputke, što će se svečano proglasiti na sretnom završetku ovoga velikog događaja, koji se već sada nadobudno i sretno priprema.

*Josip Plečnik:
„Aedes S. Josephi patriarchae“
(Nacrť za Sarajevo)*

Časna Braćo i dragi sinovi.

Svijetla misao pape Pija XI od 19. ožujka 1928. prati nas i danas. Ovdje, iz Rima, presveta Lateranska katedrala sja uvijek u slavi Krstitelja. Ali u najvećem hramu sv. Petra, gdje se štiju dragocjene uspomene svega Kršćanstva, ima i oltar sv. Josipa. I Mi kanimo, i odlučujemo na ovaj današnji dan 19. ožujka 1961., da se oltar sv. Josipa zaodjene u novi sjaj veći i svečaniji, i postane privlačljiva tačka vjerske pobožnosti za pojedine duše, za bezbrojna mnoštva. Upravo će se ispod ovih nebeskih svodova vati-

kanskog hrama skupiti oko Glave Crkve čete onih koji sačinjavaju Apostolski Zbor i sastati se sa svih strana, pa i najudaljenijih čitavog zemaljskoga kruga, za Ekumenski koncil.

O sv. Josipe! Ovdje, ovdje je tvoje mjesto, koji si **Protector universalis Ecclesiae**. Htjeli smo ti glasovima i dokumentima Naših neposrednih predšasnika posljednjeg stoljeća — od Pija IX do Pija XII — splesti kao neki časni vjenac, kao odjek onih dokaza srdačnog štovanja, što se danas dižu iz svih katoličkih naroda i iz svih misijskih krajeva. Budi nam uvijek Zaštitnik. Neka nas tvoj unutarnji duh mira, šutnje, dobra rada i molitve, a u službi svete Crkve, uvijek oživljava i razveseljuje u jedinstvu s tvojom blagoslovljenom Zaručnicom, preslatkom i Bezgrešnom Majkom našom, u prejakoj i slatkoj ljubavi prema Isusu, slavnom i besmrtnom Kralju vjekova i naroda. Tako budi.

Dano u Rimu, kod Svetog Petra, 19. ožujka 1961, treće godine Našega Pontifikata. (Tako završuje ovo lijepo i toplo pismo, Pismo Sv. Oca Ivana XXIII.).

(Nastavit ćemo)

Dr o. Stanko Petrov

NOVI BENEDIKTINSKI KALENDAR

Mnogi misle da benediktinci imamo posebnu liturgiju. Za franjevce je poznato da su se od početka služili Misalom i časoslovom rimske Kurije. Dominikanci su nastali u južnoj Francuskoj pa imaju osobitosti galikanske liturgije, koja je opet zadržala dosta istočnih prvina, jer je južna Galija misionirana s istoka. Tako dominikanci pripremaju darove za sv. žrtvu na početku Mise, poput istočnjaka.

Kad je sv. Benedikt pisao svoje Pravilo, vladala je u liturgiji još velika sloboda. Općih liturgijskih propisa za cijelu Crkvu nije još ni bilo. Kako monasi u ogromnoj većini nisu bili svećenici (i sv. Benedikt gotovo sigurno nije bio svećenik), sv. Misu su im služili svećenici izvana, dakako prema obredu svoga kraja, dakle u južnoj Italiji prema rimskom obredu. Toga se držao i monah svećenik, ako je kao takav došao u samostan ili ga je opat dao zarediti. Tako je ostalo da mi benediktinci imamo u Misi posve rimski obred i rimski Misal.

Za časoslov je sv. Benedikt prema ondašnjoj slobodi, odredio kako je mislio da odgovara njegovim monasima. Ideal mu je bio da svakog dana, poput starih pustinjaka, izmole čitav psaltir. Ali